

بررسی مدل شاخص خسارت

در مورد رفتار خمی ستون‌های بتن آرمه Park-Ang

روح الله رجبی^{۱*}، مصطفی برقی^۲

۱- کارشناسی ارشد سازه، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

۲- استادیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

rajabi_r2002@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۰/۰۸

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۱۰/۰۷

چکیده- ارزیابی خسارت اعضاًی باربر قبل از مقاوم‌سازی آن‌ها ضروری است. درصورتی که وضعیت خسارت دیدگی عضو به‌طور کمی با یک عدد بیان شود، این عدد، شاخص خسارت نامیده می‌شود. یکی از مهم‌ترین شاخص‌های خسارت اعضاًی بتن آرمه، مدل پارک-آنگ است. این مدل با استفاده از نتایج آزمایشگاهی روی تیرها و ستون‌های بتن آرمه با شکل‌های مختلف انهدام تدوین شده است. نتایج این مدل براساس اظهار تدوین‌کنندگان آن دارای عدم قطعیت قابل ملاحظه است. در این پژوهش با استفاده از تعداد قابل ملاحظه‌ای نتیجه‌ی آزمایشگاهی و با تمرکز بر ستون‌های بتن آرمه با نوع انهدام مشخص، دقت مدل پارک-آنگ در مورد رفتار خمی ستون‌های بتن آرمه افزایش داده شده است. نتایج آزمایشگاهی مورد استفاده از بانک اطلاعاتی موسسه پژوهشاتی PEER گرفته شده است.

کلیدواژه‌گان: شاخص خسارت، ستون‌های بتن آرمه، مدل پارک-آنگ، مقاوم‌سازی.

به صورت توان اتفاق می‌افتد. وقتی خسارت در مورد یک عضو یا یک اتصال مطرح باشد خسارت موضعی نامیده می‌شود. در ارزیابی خسارت کلی ساختمان باید خسارت‌های موضعی عضوها ارزیابی شود. در صورتی که خسارت در یک سازه با دقت نسبی قابل قبولی ارزیابی شود، تصمیمات بعدی در خصوص مقاوم‌سازی و بهسازی لرزه‌ای، معقول‌تر خواهد بود و در صرف هزینه‌های مربوط صرفه‌جویی خواهد شد. در ارزیابی خسارت باید تراز و سطح خسارت عضو و یا سازه مشخص شود. خسارت هم به صورت کیفی و هم به صورت کمی قابل تعریف و

۱- مقدمه
خسارت در یک قطعه بتن آرمه فرایندی است که در اثر بارگذاری روی آن ایجاد می‌شود. در صورتی که بارگذاری افزایش یابد، این فرایند نیز توسعه می‌یابد و ممکن است با انهدام قطعه همراه شود. از مشخصات بارز پیش رفت فرایند خسارت، افزایش تغییر شکل‌های ایجاد شده در عضوی از سازه است.

خسارت کامل یا انهدام در یک عضو معمولاً بر اثر خرد شدن بتن، گسیخته شدن میلگردها و یا از بین رفتان پیوستگی میلگردها و بتن ایجاد می‌شود و گاهی این موارد

نتایج این مدل براساس اظهار تدوین‌کنندگان آن عدم قطعیت قابل ملاحظه دارد. در این پژوهش با استفاده از تعداد قابل ملاحظه‌ای نتیجه‌ی آزمایشگاهی و با تمرکز روی ستون‌های بتن‌آرمه با نوع انهدام مشخص، دقت مدل پارک-آنگ در مورد ستون‌های بتن‌آرمه افزایش داده شده است. نتایج آزمایشگاهی مورد استفاده از باشك اطلاعاتی موسسه پژوهشاتی PEER گرفته شده است.

۲- مدل شاخص خسارت پارک-آنگ

مدل خسارت پارک-آنگ، که در سال ۱۹۸۵ معرفی شد، از متداول‌ترین شاخص‌های خسارتی است که برای تحلیل خسارت اعضاء و در مقیاس بزرگ‌تر، سازه‌ها به کار گرفته می‌شود [۶۵ و ۶۴]. با استفاده از این مدل سه نوع شاخص خسارت قابل محاسبه است؛ شاخص خسارت عضو: ستون، تیر، دیوار برپی، شاخص خسارت طبقه و شاخص خسارت تمامی ساختمان.

اگرچه این شاخص اولین بار برای تعیین خسارت اعضاً بتن‌آرمه به کار گرفته شد، اما به دلیل مفهوم فیزیکی آشکار واستفاده آسان از آن، این شاخص برای ارزیابی خسارت سازه‌های فولادی نیز استفاده شد. نشانه خسارت پارک-آنگ به شکل ترکیبی از بیشینه تغییرشکل غیرتجمعی و انرژی هیستوتیک براساس رابطه ۱ بیان می‌شود:

$$DI = \frac{\delta_m}{\delta_u} + \frac{\beta}{Q_y \delta_u} \int dE \quad (1)$$

که در آن δ_m ، δ_u ، Q_y و $\int dE$ به ترتیب نشان دهنده بیشینه تغییرشکل ایجاد شده در عضو بر اثر زلزله، ظرفیت تغییر شکل نهایی که عضو می‌تواند تحمل کند (در اثر بارگذاری افزاینده)، مقاومت تسلیم عضو و میزان انرژی تلف شده در بارگذاری دوره‌ای است. نیز پارامتر ثابت این مدل است که

طبقه‌بندی است.

میزان خسارت وارد بر سازه با استفاده از شاخص‌های خسارت که تابعی از شکل‌پذیری سازه، انرژی مستهلك شده در سازه، دامنه و تعداد دوره‌ای بارگذاری است، بیان می‌شود. در مرور بر ادبیات فنی، مدل‌های شاخص خسارت متفاوتی به وسیله‌ی محققین مختلف پیشنهاد شده است که از شناخته شده‌ترین و معروف‌ترین آن‌ها مدل پارک-آنگ است. در روش طراحی جدید، تحت عنوان طراحی براساس عملکرد، براساس سطوح عملکرد لرزه‌ای از پیش تعیین شده، تغییر شکل قابل قبول اعضا مشخص می‌شود. در توسعه این روش طراحی، نظر محققین به روش ارزیابی و کترل خسارت اعضاء سازه به جای کترل تغییرشکل‌ها معطوف شده است [۱]. در فرایند خسارت یک عضو باربر، دو پدیده اصلی خود را به‌طور آشکار نشان می‌دهد؛ تغییرشکل ایجاد شده در عضو و تعداد دفعاتی که عضو زیر اثر چنین تغییرشکلی قرار گرفته است. نیومارک در ۱۹۷۴ نسبت شکل‌پذیری (نسبت تغییرشکل بیشینه‌ی مقطع بحرانی یک عضو به تغییرشکل تسلیم همان مقطع) را به عنوان نشانه خسارت مطرح کرد. نسبت شکل‌پذیری را می‌توان با توجه به دوران، انجنا یا تغییر مکان عضو تعریف کرد [۲]؛ ولی با توجه به در نظر نگرفتن اثر تکرار بار در توسعه میزان خسارت، این مدل با دقت قابل قبول نمی‌تواند میزان خسارت عضو را تعیین کند.

پارک و آنگ با استفاده از تعداد قابل ملاحظه‌ای نتیجه‌ی آزمایش که به وسیله‌ی محققین مختلف روی تیرها و ستون‌های بتن‌آرمه با مقطع مربع یا مستطیل انجام شده است رابطه پیشنهادی خود را اثبات اعتبار کردند [۳]. بارگذاری در این آزمایشات از نوع افزاینده یکنواخت یا دوره‌ای بوده است که در آمریکا و ژاپن انجام شده و نمونه‌ها زیر اثر بارگذاری خمسی تکمحوری قرار داشتند.

آزمایش‌های بارگذاری روی تیرها و ستون‌های طره‌ای انجام شده است. این نمونه‌ها زیر اثر بار افزاینده یکنواخت و یا دوره‌ای قرار داشته‌اند.

۲- با استفاده از این مدل، امکان تعیین نشانه خسارت در هر یک از بارگذاری‌های افزاینده یکنواخت و یا دوره‌ای وجود دارد.

۳- روابط پیشنهادی پارک و آنگ برای محاسبه پارامترهای β و θ_y براساس نتایج پژوهش ایشان، عدم قطعیت بالای دارد.

۴- در این مدل، شکل‌های مختلف خرابی از هم تفکیک نمی‌شوند؛ در حالی که در تحلیل خسارت سازه، مشخص بودن نوع و شکل خرابی اهمیت دارد.

۵- در این مدل، نسبت تغییر شکل‌ها و نسبت انرژی‌ها به صورت خطی با هم ترکیب شده‌اند در حالی که در عمل هنگام خسارت دیدن عضو، دو پدیده تغییر شکل و اتلاف انرژی بهم وابسته‌اند.

۴- رابطه پیشنهادی پارک-آنگ برای محاسبه پارامتر β

برای استفاده از این مدل، لازم است پارامتر β که مربوط به زوال مقاومت است تعیین شود. پارک و آنگ برای محاسبه این پارامتر معادله‌ای را پیشنهاد کردند که در آن متغیرهایی شامل نسبت دهانه برشی، بارمحوری، نسبت میلگرد های طولی و نسبت فولادهای محصور کننده تأثیرگذار است [۸۲ و ۸]. ضریب β میزان اثر اتلاف انرژی (بر اثر تکرار بار) را روی خسارت سازه‌ای نشان می‌دهد.

پارک و آنگ انرژی جذب شده برای تعدادی آزمایش بارگذاری روی تیر و ستون‌های مورد مطالعه را محاسبه کردند و رابطه ۳ را برای تعیین ضریب β ارائه دادند:

نشانه دهنده میزان تأثیر انرژی مستهلك شده بر میزان خسارت است.

پارامترهای $\int dE$ و θ_y وابسته به تاریخچه بارگذاری است؛ در حالی که پارامترهای β و Q_y مستقل از تاریخچه بارگذاری است. لازم به ذکر است که عدد صفر معرف عضو یا سازه سالم و شاخص یک، نشانه دهنده انهدام کامل یک المان یا سازه است. در جدول ۱ طبقه‌بندی حالات خسارت و رابطه آن با این نشانه، مطابق با نظر پارک دیده می‌شود. در سال ۱۹۹۲ کونات^۱ و همکارانش، مدل خسارت پارک-آنگ را مطابق رابطه ۲ اصلاح کردند [۶]:

$$DI = \frac{\theta_m - \theta_y}{\theta_u - \theta_y} + \frac{\beta}{M_y \theta_u} \int dE \quad (2)$$

در این مدل دوران مقطع به جای تغییر مکان و لنگر تسلیم به جای مقاومت تسلیم در نظر گرفته شده است. در این رابطه θ_y و θ_m به ترتیب نشانه دهنده دوران تسلیم؛ بیشینه‌ی دوران و بیشینه‌ی ظرفیت دوران مقطع عضو، زیر اثر بارگذاری افزاینده یکنواخت است. فرض رفتار خمی عضو بتون آرمه در مدل اصلاح شده، کاملاً مشهود است. این مدل در حال حاضر، در نرم‌افزار IDARC-2D^۳ برای تحلیل خسارت سازه‌های بتون آرمه به کار می‌رود [۷]. برنامه کامپیوتري IDARC-2D در سال ۱۹۸۷ به عنوان برنامه‌ای برای تحلیل دوبعدی ساختمان‌های بتونی مسلح چند طبقه با هدف مطالعه و بررسی پاسخ غیرخطی سازه‌ها معرفی شد. در این برنامه برای به دست آوردن خسارت وارد به سازه، از شاخص خسارت پارک-آنگ استفاده شده است [۶ و ۷].

۳- نقاط قوت و محدودیت‌های مدل نشانه خسارت پارک-آنگ

۱- اثبات اعتبار این مدل با تعداد قابل ملاحظه‌ای از نتایج

جدول (۱) طبقه‌بندی حالات خسارت و ارتباط آن با نشانه خسارت

انهدام کامل	غیر قابل تعمیر	قابل تعمیر	خسارت کم	بدون خسارت	حالات خسارت
شاخص خسارت					
DI ≥ 1.0	$0.4 \leq DI < 1.0$	$0.25 \leq DI < 0.4$	$0.1 \leq DI < 0.25$	DI < 0.1	

$$\beta = \left(-0.447 + 0.73 \frac{1}{d} + 0.24n + 0.314\beta \right) \times 0.7^{pw} \quad (3)$$

۵- روش تحقیق

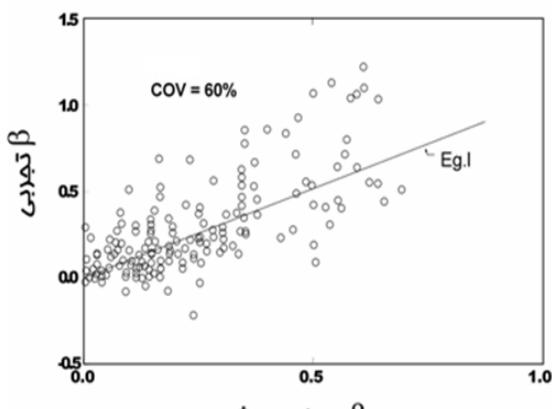
برخی از دلایل عدم قطعیت قابل ملاحظه در مدل پارک-آنگ به این شرح است: تیرها و ستون‌ها با هم مطالعه شده‌اند؛ نمونه‌های مورد مطالعه دارای همه نوع شکل خرایی (شکست برشی، خمشی، خمشی-برشی) بوده‌اند؛ بارگذاری بر تعدادی از نمونه‌ها از نوع افزاینده یکنواخت و بر تعدادی دیگر، از نوع دوره‌ای بوده است. در این پژوهش برای افزایش دقت در تعیین ضریب β ، تنها ستون‌های با شکست خمشی که تحت بارگذاری دوره‌ای بوده‌اند مطالعه شدند.

تحلیل خسارت ستون‌های مورد مطالعه، به وسیله‌ی برنامه 2D IDARC انجام شده است. نتایج آزمایشگاهی به دست آمده روی ۹۵ ستون بتن‌آرمه از بانک اطلاعاتی مؤسسه تحقیقاتی PEER گرفته شده است [۱۱] و نتایج تحلیل با نتایج آزمایشگاهی مقایسه شده است.

۶- مشخصات ستون‌های مورد مطالعه

مقاطع تمامی نمونه‌ها، به شکل مربع و مستطیل بوده است. تمامی ستون‌ها با انهدام خمشی از بین رفته‌اند. ستون‌ها از نوع طره‌ای مطابق شکل ۲ و بارگذاری آن‌ها به صورت دوره‌ای همراه با بار محوری بوده است. جدول ۲ خلاصه‌ای از اطلاعات، شامل مشخصات مصالح و هندسه تعدادی از ستون‌های مورد مطالعه را نشان می‌دهد [۹] و [۱۰].

که $\frac{1}{d}$ نسبت دهانه برشی؛ n بار محوری نرمال شده؛ d درصد میلگردهای طولی و w نسبت محصور شدگی است. میزان پارامتر به مقدار نیروهای برشی و محوری و میزان میلگردهای طولی و محصور کننده (خاموت‌ها) بستگی دارد. عموماً معادله پیشنهادی برای تعیین ضریب β مقادیر خیلی کوچکی را نتیجه می‌دهد؛ به گونه‌ای عبارت مربوط به انرژی، اغلب تأثیر کمی در اندازه نشانه خسارت پیدا می‌کند. پارک و آنگ مقدار β را برای نمونه‌های مورد نظر محاسبه کردند و با نتایج به دست آمده از آزمایش‌ها مقایسه کردند. در نتایج، پراکنده‌گی قابل ملاحظه‌ای مطابق شکل ۱ مشاهده شد.

شکل (۱) ارزیابی دقت رابطه پیشنهادی پارک و آنگ برای محاسبه β در این پژوهش سعی شده است با استفاده از نتایج آزمایشگاهی در مورد ستون‌های بتن‌آرمه رابطه‌ای دقیق‌تر برای تعیین β ارائه شود.

جدول (۲) مشخصات تعدادی از ستون‌های مورد مطالعه

شماره	مقاومت مشخصه (Mpa) بنن	نیروی محوری $P(KN)$	ابعاد ستون‌ها			آرماتورهای طولی		آرماتورهای عرضی	
			B(mm)	H(mm)	L(mm)	D(mm)	تعداد	D(mm)	فاصله (mm)
۱	۳۲	۹۶۸	۵۵۰	۵۵۰	۱۶۵۰	۲۰	۱۲	۱۲	۱۱۰
۲	۳۲/۱	۲۹۱۳	۵۵۰	۵۵۰	۱۶۵۰	۲۰	۱۲	۱۲	۹۰
۳	۳۲/۱	۲۹۱۳	۵۵۰	۵۵۰	۱۶۵۰	۲۰	۱۲	۱۲	۹۰
۴	۲۶/۹	۶۴۶	۴۰۰	۶۰۰	۱۷۸۴	۲۴	۱۰	۱۲	۸۰
۵	۲۶/۸	۱۲۷	۴۰۰	۴۰۰	۱۶۰۰	۱۹	۸	۹	۱۰۰
۶	۴۰/۶	۱۰۷۶	۲۷۹/۴	۲۷۹/۴	۲۱۳۴	۱۵/۸۷۵	۴	۶/۳۵	۲۲۸/۶
۷	۷۲/۱	۳۳۵۴	۳۰۵	۳۰۵	۱۸۴۲	۱۹/۵۴	۸	۱۵/۹۸	۹۰
۸	۷۱/۷	۲۴۰۱	۳۰۵	۳۰۵	۱۸۴۲	۱۹/۵۴	۸	۱۱/۲۸	۹۰
۹	۳۴	۱۷۸۲	۳۵۰	۳۵۰	۱۶۴۵	۱۹/۰	۸	۹/۵۳	۱۵۲
۱۰	۶۹/۶	۱۴۲	۲۰۳	۲۰۳	۶۱۰	۱۵/۹	۴	۹/۵	۷۷/۲
۱۱	۲۶/۹	۴۵۰	۴۰۰	۴۰۰	۱۴۰۰	۱۹/۰۰	۱۲	۶/۳۵	۵۰
۱۲	۲۶/۳۸	۴۵۰	۴۰۰	۴۰۰	۱۴۰۰	۱۹/۰۰	۱۲	۶/۳۵	۵۴

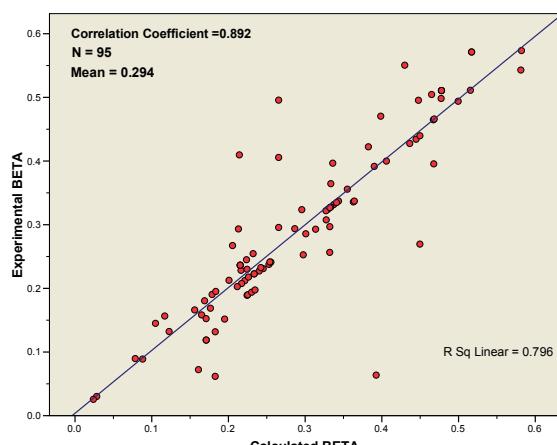
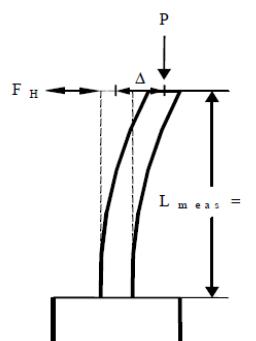
مقدار میانگین β به دست آمده ۰/۲۹۴ و انحراف معیار نسبت به عدد یک این نشانه‌ها ۱۲۵/۰ محسوبه شد که نشان‌دهنده درجه پایینی از پراکندگی در مقایسه با رابطه پیشنهادی پارک-آنگ است. در شکل ۳ رابطه پیشنهادی مورد ارزیابی قرار گرفته است.

۷- رابطه پیشنهادی برای تعیین β

تحلیل ستون‌ها با استفاده از برنامه IDARC-2D انجام شد. نتایج تحلیل و آزمایشها با هم مقایسه شد. با سعی و خطأ و رساندن واریانس به کمترین میزان، معادله پیشنهادی برای تعیین β به شکل رابطه ۴ به دست آمد.

در این مطالعه، همبستگی منفی بین مقادیر β و نسبت محصورشده (ρ_w) مشاهده شد؛ همچنین همبستگی مثبت، نسبت دهانه بر شی به عمق مقطع $(\frac{1}{d})$ ، نسبت فولاد مصرفی (ρ) و نسبت تنفس محوری (n) در نظر گرفته شد.

$$\beta = \left(-0.287 + 0.098 \frac{1}{d} + 0.229 n + 0.210 \rho \right) \times 0.687 \rho_w \quad (4)$$

شکل (۳) ارزیابی دقیق رابطه پیشنهادی برای محاسبه β

شکل (۴) شکل ستون‌های مورد مطالعه

۸- نتیجه‌گیری

در این پژوهش، به بررسی یکی از متدائلترین شاخص‌های خسارت پرداخته و نقاط قوت و محدودیت آن‌ها بررسی

- [8] Tabeshpour, M.R., Bakhshi, A., Golafshani, A., (2004), “*Seismic Vulnerability, Performance and Damage Analysis of Special Structures*”, 13th World Conference on Earthquake Engineering, Vancouver, B.C., Canada, Paper No. 1431.
- [9] Karayannis, C.G., Chalioris, C.E. and Sirkelis, G.M., (2007), “*Local retrofit of exterior RC beam-column joints using thin RC jackets-An experimental study*”, Earthquake Engineering and Structural Dynamics, Published online in Wiley Interscience (www.interscience.wiley.com) DOI: 10.1002/eqe.783.
- [10] Berry, M., Parrish, M., and Eberhard, M., (2004), “*PEER Structural Performance Database, User's Manual (Version 1.0)*” University of California, Berkeley.
- [11] PEER: “*Pacific Earthquake Engineering ResearchCenter*”, <http://peer.berkeley.edu/index.html>

شد. با تمرکز بر ستون‌های بتن‌آرم‌های با نوع انهدام خمشی و تمرکز بر روی بارگذاری دوره‌ای و با استفاده از نتایج آزمایشگاهی و تحلیل خسارت ۹۵ ستون، مدل شاخص خسارت پارک-آنگ توسعه داده شد و رابطه‌ای با دقت بالاتر پیشنهاد شد.

۹- مراجع

- [۱] رهایی، نعمتی؛ ارزیابی عملکرد و روش‌های مقاوم‌سازی سازه‌های بتنی؛ انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر؛ ۱۳۸۳؛ ۳۶۲ ص.
- [2] Mc Collister, H. M., Siess, C. P. and Newmark, N. M., (1974), “*Load-Deformation Characteristics of Simulated Beam-Column Connection in Reinforced Concrete*”, Civil Engineering Studies, Structural Research Series No.76, University of Illinois, Urbana.
- [3] Park, Y.J. and Ang, A.H., (1985), “*Mechanistic Seismic Damage Model for Reinforced Concrete*”, Journal of Structural Engineering, ASCE, Vol.11, No.4, pp.722-739.
- [4] Berry, M. and Eberhard, M., (2003), “*Performance Models for Flexural Damage in Reinforced Concrete Columns*”, Department of Civil & Environmental Engineering, University of Washington.
- [5] Park, Y-J., and Ang, A.H-S., (1985), “*Seismic damage analysis of RC buildings*”, Journal of Structural Engineering, ASCE, No. ST4, 111, 740-757.
- [6] Golasfshani, A., Bakhshi, A. and Tabeshpour, M.R., (2005) “*Vulnerability and Damage Analysis of Existing Buildings*”, Asian Journal of Civil Engineering (Building and Housing) Vol. 6, Nos. 1-2, Pages 85-100, Civil Engineering Department, Sharif University of Technology, Tehran, Iran.
- [7] Valles, S.K., Reinhorn, A.M., Kunnath S.K, and Madan A., (1996), “*IDARC 2D Version 4.0: A Program for the Inelastic Damage Analysis of Buildings*”, Technical Report NCEER-96-0010, National Center for Earthquake Engineering Research, SUNY/Buffalo.

Abstracts

«Research Note»

Investigation of Park-Ang Damage Index Model for Flexural Behavior of Reinforced Concrete Columns

R. Rajabi¹, M. Barghi^{2*}

2- MSc of Structural Eng, Department of Civil Eng., K.N.Toosi University of Technology, Tehran, Iran
1- Assistant Professor, Department of Civil Eng., K.N.Toosi University of Technology, Tehran, Iran

barghi@kntu.ac.ir

Abstract:

Damage assessment of bearing members before rehabilitation is necessary. If the damage state of a member is expressed by a number called "*damage index*". One of the most popular damage indexes for reinforced concrete (RC) members is Park-Ang Damage Index model. This model has been established based on the experimental results of RC beams and columns with different modes of damage. It has considerable uncertainty based on its authors' remarks. In this study, the precision of Park-Ang model for RC columns was improved by using some experimental results from the Peer's (Pacific Earthquake Engineering Research) data bank. The proposed model focuses on RC columns with specific sections and collapse modes.

Keywords: Damage index, Reinforced concrete columns, Park-Ang model, Strengthening.